

РЕШЕНИЕ

№ 5139

гр. София, 20.07.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.02.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разглежда дело номер **5857** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл.228 от АПК във вр. § 62 ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Кмета на Столична община, район „П.“ срещу РЕШЕНИЕ № I-043-131 от 22.11.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 43 състав, постановено по гр.дело № 36585/2012г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон, защото заявителят по административната преписка не е доказал валидно учредяване на правото на ползване върху земеделския имот, поради което това право законосъобразно е отказано да бъде трансформирано в собственост на основание § 62 ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания съдебен акт и да реши спора по същество, като се отхвърли жалбата срещу Заповед № РД-46-19/09.07.2012г. на Кмета на Столична община, район „П.“.

Ответникът- Б. Д. П. я оспорва, като изразява становище за неоснователността на подадената жалба в писмен отговор, депозиран по делото на 16.05.2014г.

Заинтересованата страна- Д. Б. П. също оспорва жалбата, като излага доводи за незаконосъобразност на оспорения пред СРС административен акт.

Заинтересованите страни- И. Т. П. и Д. Л. Н. изразяват становище за законосъобразност на издадената заповед от Кмета на Столична община, район „П.“.

Заинтересованите страни- Д. Т. П., М. А. Б., Н. В. Б. и К. Л. Н. не се явяват в насрочените съдебни заседания и не изразяват аргументи по основателността на подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за правилност на съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-043-131 от 22.11.2013г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 43 състав, постановено по гр.дело № 36585/2012г. е отменил Заповед № РД-46-19/09.07.2012г. на Кмета на Столична община, район „П.“, като е върнал преписката за ново разглеждане на ответната страна.

С оспорения административен акт- Заповед № РД-46-19/09.07.2012г. Кмета на Столична община, район „П.“ е отказъл да признае на наследниците на М. Д. П. правото да придобият собствеността при условията на § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ върху имот с пл. №109, кад. лист № Г-9-5-В, местността „Лозето“, находящ се в землището на [населено място], район „П.“, като се е мотивирал, че за имота има реституционни претенции, а имот с пл.сн. № 109 е нанесен в кадастралния план през 1994г., а не през 1986г., когато е било издадено удостоверение №71/1986г. за предоставяне на правото на ползване върху него.

За да достигне до извода, че този индивидуален административен акт на Кмета на Столична община, район „П.“ е незаконосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че е бил постановен в нарушение на административно-производствените правила, на несъществуващо правно основание, в противоречие с нормата на чл.59 ал.2 т.6 от АПК и материално-правните основания за придобиване на правото на собственост от ползвателите на земеделската земя, както в несъответствие с целта на закона.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК- удостоверение за наследници на Н. Г. К. № 65/08.05.2007г., издадено от Столична община, район „П.“.

Съгласно чл.218 ал.2 от АПК касационната инстанция следи служебно за допустимостта, валидността и съответствие на съдебното решение с нормите на приложимото материално право и без да има въведени твърдения в тази насока в подадената жалба.

Съдът установи, че в първоинстанционното производство не са били конституирани и не са взели участие, като заинтересовани страни всички наследници на Н. Г. К., а само част от тях- Д. Л. Н. и К. Л. Н.. Освен тези две лица правоприменици на Н. Г. К. са и: Н. С. Н., А. С. Н., С. Н. Б., Д. Н. Б., А. Й. Н., Р. Й. Ч., М. Л. Г., Е. И. Г., Г. И. Г..

Освен това в съдебното производство, като заинтересовани страни са били конституирани И. Т. П. и Д. Т. П., за които не съществува никакъв правен интерес от участието по делото, тъй като по силата на договор за покупко-продажба от 14.07.2006г., сключен във формата на нотариален акт № 95, том III, дело № 453/2006г. на Нотариус Д. Т. те са се разпоредили с притежаваното от тях право на собственост върху поземлен имот № 378, кад. лист № 777, местност „Детски град-П.“. Към момента на издаване на обжалвания административен акт- 09.07.2012г. трето лице се легитимира, като собственик на този недвижим имот и това е К. П. И.. Имот с пл.сн. № 378 от кад.лист № Г-9-5-В обаче, съгласно заключението на тричленната

съдебно-техническа експертиза не се застъпва с имот с пл.сн. № 109, а има териториално припокриване с част от имот с пл.сн. № 379, право на собственост върху който е придобила Ц. В. Ч., видно от договор за доброволна делба от 02.04.1999г., вписан в книгите за вписване вх. рег. № 6858, том V, № 27 от 02.04.1999г. Именно Ц. В. Ч. / а в случай, че лицето е починало, за което има такива твърдения в молба вх. № 1019869/27.05.2013г. неговите наследници- Л. П. Д. и Д. И. Ч./ следва да вземе участие в качеството си на заинтересована от изхода на спора страна.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от АПК страни в производството по оспорване на индивидуалните административни актове, какъвто безспорно е Заповед № РД-46-19/09.07.2012г. на Кмета на Столична община, район „П.“ /чл. 21, ал. 1 от АПК/, са оспорващият, органът, издал акта и всички заинтересовани страни. Съгласно легалната дефиниция, дадена от законодателя в чл. 15, ал. 1 от АПК, страни в административния процес /широк смисъл/ са административният орган, прокурорът и всеки гражданин или организация, включително и юридическо лице по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на АПК, чиито права, свободи или законни интереси са или биха били засегнати от административния акт или от съдебното решение или за които те биха породили права или задължения. В основата на понятието „заинтересовани страни“ стои наличието на правен интерес, който е мотивиран и имплицитно свързан с правото да се изиска от всички участници в правния оборот да се съобразяват с правноустановеното в съответното съдебно решение. „Процесуалноправният интерес е инструментът за защита на засегнатите права и интереси, представляващи същността на материалноправния интерес, и съотношението е като средство към цел. /.../ Той трябва да е личен – никой не може от свое име да търси съдебна защита на чужди права. Трябва да е и пряк, и непосредствен. Пряко засягане е налице, когато със самия акт могат да бъдат засегнати или са засегнати права и законни интереси, регламентирани от материалното право, т.е. изменят, отменят или ограничават права, или административният акт създава права на трето лице, с което уврежда оспорващия или за които той поражда задължение“ /Тълкувателно решение № 3/16.04.2013г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС на РБ, О.; Решение № 21/1995г. по к.д. № 18/1995г. на Конституционния съд и Решение № 5/17.04.2007 г. по к.д. № 11/2006 г. на Конституционния съд/.

За излагане на своите мотиви Административен съд София-град съобрази, че при определяне понятието заинтересовани страни по смисъла на чл. 153, ал. 1 във връзка с чл. 15, ал. 1 от АПК следва да бъде отчетено значението на индивидуалния административен акт за правната сфера на лицата /Определение № 12313 от 06.12.2007г. по адм.д. № 10985/2007 г., III отд. на ВАС; Решение № 13554 от 12.11.2010 г. по адм. д. № 10020/2010 г., 7-членен състав - I колегия на ВАС; Определение № 13292 от 14.10.2013 г. по адм.дело № 13204/2013 г., III отд. на ВАС; Решение № 8085 от 13.06.2014 г. по адм.дело № 4301/2014 г. на 7-членен състав - I колегия на ВАС, и други/. „Когато актът поражда за тях благоприятни последици или права, когато удовлетворява техни законни интереси, те са заинтересована страна, защото съдебното решение, с оглед правомощията на съда по чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 и ал. 2 от АПК, би могло да засегне създадените от акта техни права или защитени интереси или би породило за тях задължения“. В случая отказът на Кмета на Столична община, район „П.“ да признае правото на наследниците на М. Д. П. да придобият собствеността върху недвижимия имот с пл.сн. № 109, кад. лист №

Г-9-5-В, местността „Лозето”, 527 кв.м. от който попадат в имот с пл.сн. № 330-реституиран на наследниците на Н. Г. К. и 51 кв.м. в имот № 379, собственост на Ц. В. Ч. водят до придобиване качеството „заинтересована страна“ на всички тези лица от участие в процеса.

Следва да се посочи и разликата между понятието „заинтересована страна“ в административното производство по издаване на акта и понятието „заинтересована страна“ в съдебното производство при оспорване на акта. „В зависимост от заинтересоваността от издаването на индивидуалния административен акт дадено лице може да бъде заинтересована страна в административното производство, но в зависимост от въздействието, което административният акт има върху правната му сфера в съдебното производство, то може да бъде или жалбоподател, когато актът е неблагоприятен за него или заинтересована страна, когато актът създава благоприятни правни последици за него“ /“АПК. Систематичен коментар. Проблеми на правоприлагането. Анализ на съдебната практика“/. „Ефективното реализиране на търсената защита на накърнените права е процесуално обусловено от участието в съдебното производство на надлежните страни. Съдът е задължен служебно да конституира легитимираните страни в административния процес, като отчете засегнатите материални права, предмет на делото, съобразно означението на обжалвания административен акт, съображенията за неговата незаконосъобразност и заявеното искане. Разглеждането на правен спор с участието на ненадлежна страна, съответно - без участието на надлежна страна, доколкото има значение за спорното материално правоотношение, отчитайки действието на конститутивните съдебни решения, съгласно чл. 177, ал. 1, изр. второ АПК, внася несигурност и неяснота по отношение на реализираната защита. Затова, конституирането на надлежните страни в съдебния административен процес представлява задължителна процесуална предпоставка по допустимостта на производството“ /Решение № 15520 от 18.12.2014 г. по адм. д. № 8847/2014 г., VI отд. на ВАС/. „Съгласно чл. 153, ал. 1 от АПК в производството пред съда страни по делото са оспорващият /жалбоподателят/, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. Безспорно страни по делото са лицата, засегнати от правния спор - т.е. от съществуването или несъществуването на спорното право, административният орган и лицата, които се ползват от акта /лицата, за които актът е благоприятстващ/, т.е. това са субектите, чието процесуално участие е необходимо и достатъчно за решаване на административноправния спор /Коментар на АПК 2006 г. стр. 312/. Дефиниция на понятието „заинтересовани страни“ законодателят не е дал, поради което неговото съдържание следва да се извлече от общата разпоредба на чл. 15, ал. 1 от АПК, която определя страните в административния процес въобще. В зависимост от това дали гражданите или организациите биха били засегнати от административния акт или от съдебното решение, за тях съществува пряк личен интерес да участват /т.е. те са заинтересовани лица/ в производството по издаване на административния акт или в съдебното производство. Следователно заинтересовани страни в съдебното производство биха били лицата, засегнати от съдебното решение /Определение № 10590 от 01.11.2007 г. по адм.д. № 8519/2007 г., 5 чл. състав на ВАС/.

По изложените правни съображения, съдебният акт е процесуално недопустим, правната последица от което е неговото обезсилване и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд с конституиране на надлежните страни в производството- наследниците на Ц. В. Ч., които съгласно твърдения в молба вх. №

1019869/27.05.2013г. са Л. П. Д. и Д. И. Ч. и всички наследници на Н. Г. К., а именно: Н. С. Н., А. С. Н., С. Н. Б., Д. Н. Б., А. Й. Н., Р. Й. Ч., М. Л. Г., Е. И. Г., Г. И. Г..

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.3 АПК и във вр. § 62 ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ

РЕШИ

ОБЕЗСИЛВА РЕШЕНИЕ № I-043-131 от 22.11.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 43 състав, постановено по гр.дело № 36585/2012г., КАТО:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.